

LES ARTS ÉS *Dansa*

SONOMA

La Veronal

PALAU DE LES ARTS
REINA SOFÍA

TEMPORADA
2020 · 2021

SONOMA

La Veronal

"Si hay cielo, está aquí y ahora"
Luis Buñuel

12 març · marzo 2021 | 1900 h

13 març · marzo 2021 | 1900 h

14 març · marzo 2021 | 18.00 h

Teatre Martín i Soler

Duració · Duración: 1 h 20 min
(sense descans · sin descanso)

Idea i direcció artística · Idea y dirección artística

Marcos Morau

Coreografia · Coreografía

Marcos Morau

(en col·laboració amb les intèrprets)

Text · Texto

El Conde de Torrefiel, La Tristura

Carmina S. Belda

Ecenografia · Escenografía

Bernat Jansà, David Pascual

Vestuari · Vestuario

Silvia Delagneau

Il·luminació i direcció tècnica

Iluminación y dirección técnica

Bernat Jansà

So · Sonido

Juan Cristóbal Saavedra

Veu · Voz: María Pardo

Repetidores · Repetidoras: Estela Merlos, Alba Barral

Assessorament dramatúrgic · Asesoramiento dramatúrgico:
Roberto Fratini

Assistent vocal · Asistente vocal: Mònica Almirall

Regidor d'escena, maquinària i efectes especials · Regidor de
escena, maquinaria y efectos especiales: David Pascual

Confecció · Confección: María del Carmen Soriano

Barrets · Sombreros: Nina Pawlowsky

Màscares · Máscaras: Juan Serrano-Gadget

Gegant · Gigante: Martí Doy

Atrezzo · Utillería: Mirko Zeni

Producció i logística · Producción y logística: Cristina Goñi Adot

Direcció de producció · Dirección de producción:

Juan Manuel Gil Galindo

Intèrprets · Intérpretes

Lorena Nogal

Marina Rodríguez

Sau-Ching Wong

Ariadna Montfort

Núria Navarra

Àngela Boix

Laia Duran

Júlia Cambra

Alba Barral

Coproducció · Coproducción: Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, Tanz im August/ HAU Hebbel am Ufer, Grec 2020 Festival de Barcelona – Institut de Cultura Ajuntament de Barcelona, Oriente Occidente Dance Festival, Theater Freiburg, Centro de Cultura Contemporánea CondeDuque, Mercat de les Flors, Temporada Alta, Hessisches Staatsballett (Tanzplattform Rhein-Main), Sadler's Wells. Amb la col·laboració · Con la colaboración: Graner – Fàbriques de Creació; Teatre L'Artesà; Proyecto de cooperación transfronterizo PYRENART, dentro del marco del programa Interreg VA España-Francia-Andorra POCTEFA 2014-2020 (FEDER). Con el apoyo de INAEM – Ministerio de Cultura y Deporte de España e ICEC – Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Un viatge entre el somni i la ficció

La paraula Sonoma no apareix al diccionari. No obstant això, conté les partícules del grec *soma* (cos) o del llatí *sonum* (so): Cos de so i so del cos.

Sonoma seria el so del cos durant una caiguda accelerada, la ràbia de l'ésser humà per seguir creient que estem vius, que seguim desperts. És el crit de l'home sotmés a aquest ritme, límit de la seua existència, del qual surt l'udol primitiu del cos, el pols de la humanitat per sobreviure i per sentir-se viva. Per existir, encara que siga al límit de la realitat, o per damunt d'ella. Sonoma és la certesa que allò virtual i allò digital ja només poden ser superats per una tornada a l'origen.

Marcos Morau reprén les idees essencials de la peça que va crear el 2016 per al Ballet de Lorraine: *Le Surréalisme au service de la Révolution*, a partir de la figura de Buñuel, al voltant de la Calanda medieval i el París cosmopolita, entre la disciplina jesuítica i la llibertat surrealista. Ara, tot aquest microcosmos es desenvolupa i s'amplia en Sonoma.

Sonoma naix de la necessitat de tornar a l'origen, al cos, a la carn. I des de la carn i la matèria orgànica perdre's en un viatge entre el somni i la ficció on allò humà es troba amb allò extraordinari. Per tal de fer estranyes les coses més quotidianes, mitjançant la renúncia a construir significats, en deixar que els signes germinen i proliferen sols; a través de la comunicació amb les capes més iracionals de qualsevol humà, allà on el que està unit demana a crits separar-se, i el que està separat cerca sempre tornar a unir-se.

Perquè Sonoma té també una altra acepció; en llengua indígena significa: Vall de la lluna. Segons el mite, la lluna ve a arropir-se en les seues planes cada nit. I, allà, els crits, els udols i les detonacions dels tambors conformen un pols hipnòtic, com el d'una cançó de bressol que, en lloc d'estimular-nos massa, ens accompanya i ens calma.

Buñuel no ha sigut mai tan actual: va poder veure perfectament el que ens oferia el futur quan va trobar en el soroll dels tambors de Calanda i de tot el Baix Aragó, aquest crit dirigit sense embuts a les vísceres. Perquè Buñuel ja va estar aici, escoltant com sona l'abisme que s'obri quan la imaginació humana és lliure, però l'home no és lliure.

Un viaje entre el sueño y la ficción

La palabra Sonoma no aparece en el diccionario. Sin embargo, contiene las partículas del griego *soma* (cuerpo) o del latín *sonum* (sonido): Cuerpo de sonido y sonido del cuerpo.

Sonoma sería el sonido del cuerpo durante una caída acelerada, la rabia del ser humano por seguir creyendo que estamos vivos, que seguimos despiertos. Es el grito del hombre sometido a este ritmo, límite de su existencia, del que sale el aullido primitivo del cuerpo, el pulso de la humanidad por sobrevivir y por sentirse viva. Por existir, aunque sea al límite de la realidad, o por encima de ella. Sonoma es la certeza de que lo virtual y lo digital ya solo pueden ser superados por una vuelta al origen.

Marcos Morau retoma las ideas esenciales de la pieza que creó en 2016 para el Ballet de Lorraine: *Le Surréalisme au service de la Révolution*, a partir de la figura de Buñuel, alrededor de la Calanda medieval y el París cosmopolita, entre la disciplina jesuítica y la libertad surrealista. Ahora, todo ese microcosmos se desarrolla y se amplía en Sonoma.

Sonoma nace de la necesidad de volver al origen, al cuerpo, a la carne. Y desde la carne y la materia orgánica perderse en un viaje entre el sueño y la ficción donde lo humano se encuentra con lo extraordinario. Para hacer extrañas las cosas más cotidianas, renunciando a construir significados, dejando que los signos germinen y proliferen solos; comunicándose con las capas más iracionales de cualquier humano, allí donde lo unido pide a gritos separarse, y lo separado busca siempre volver a unirse.

Porque Sonoma tiene también otra acepción; en lengua indígena significa: Valle de la luna. Según el mito, la luna viene a acurrucarse en sus llanuras cada noche. Y allí los gritos, los alardos y las detonaciones de los tambores conforman un pulso hipnótico, como el de una nana infantil que, lejos de sobreestimularnos, nos acompaña y nos calma.

Buñuel no ha sido nunca tan actual: pudo ver perfectamente lo que nos separaba el futuro cuando encontró en el ruido de los tambores de Calanda y todo el Bajo Aragón, ese grito dirigido sin rodeos a las vísceras. Porque Buñuel ya estuvo aquí, escuchando cómo suena el abismo que se abre cuando es libre la imaginación humana, pero no es libre el hombre.

Fotos: Anna Fàbrega, Alfred Mauve

Marcos Morau i La Veronal

Format entre Barcelona, València i Nova York en fotografia, moviment i teatre, Marcos Morau (València, 1982) construeix mons i paisatges imaginaris on el moviment i la imatge es troben i s'engulen mутuament.

Des de fa més de deu anys, Morau lidera l'equip de La Veronal com a director i coreògraf, i també com a dissenyador d'escenografies, vestuari i il·luminació. Ha presentat les seues creacions en festivals i teatres en diversos contextos internacionals. A més del seu treball amb La Veronal, és artista invitat en diverses companyies i teatres, on desenvolupa noves creacions, sempre a mig camí entre el teatre i la dansa, amb una especial atenció a la dramaturgia de les seues peces.

Premi Nacional de Dansa més jove d'Espanya (2013), el seu llenguatge és una herència del moviment abstracte i del teatre físic, units en una amalgama surrealista i fosca a la qual s'afig un poderós llenguatge corporal basat en l'anihilació de qualsevol lògica orgànica, per mitjà de la dissecció del moviment que el converteix en una identitat única. També ha sigut guardonat amb el premi FAD Sebastià Gasch, atorgat per l'associació pel Foment de les Arts i el Disseny, i amb el premi Time Out. Amb les seues creacions ha sigut premiat en nombrosos certàmens coreogràfics nacionals i internacionals, entre ells els d'Hannover, Copenhaguen, Madrid o Maspalomas.

Morau i l'equip de La Veronal exporten també el seu segell a altres companyies de reconeguda reputació internacional, per a les quals creen peces com ara *Carmen* (Royal Danish Ballet), *Cathedral* (Scapino Ballet Rotterdam), *Edvard* (Carte Blanche) o *Nippon-Koku* (Companyia Nacional de Dansa). Les seues produccions no se circumscriuen sols al món de la dansa, sinó que s'obren a altres àmbits de les arts escèniques, com demostra la recent posada en escena de dues òperes: *Orfeo ed Euridice* de Glück, per al Luzerner Theater, o la contemporània *Into the Little Hill* de George Benjamin, coproducció del Teatro Real de Madrid. Amb les seues obres, La Veronal està present en alguns dels festivals i teatres més rellevants del món, com el Théâtre National de Chaillot a París, la Biennale de Venècia, Tanz Im August a Berlín, el Romaeuropa, el SiDance de Seül o Sadler's Wells de Londres.

Marcos Morau y La Veronal

Formado entre Barcelona, Valencia y Nueva York en fotografía, movimiento y teatro, Marcos Morau (Valencia, 1982) construye mundos y paisajes imaginarios donde el movimiento y la imagen se encuentran y se engullen mutuamente.

Desde hace más de diez años, Morau lidera el equipo de La Veronal como director y coreógrafo, así como diseñador de escenografías, vestuario e iluminación. Ha presentado sus creaciones en festivales y teatros en diversos contextos internacionales. Además de su trabajo con La Veronal, es artista invitado en varias compañías y teatros, donde desarrolla nuevas creaciones, siempre a medio camino entre el teatro y la danza, con una especial atención a la dramaturgia de sus piezas.

Premio Nacional de Danza más joven de España (2013), su lenguaje es una herencia del movimiento abstracto y del teatro físico, unidos en una amalgama surrealista y oscura a la que se añade un poderoso lenguaje corporal basado en la aniquilación de toda lógica orgánica, diseccionando el movimiento y convirtiéndolo en una identidad única. También ha sido galardonado con el premio FAD Sebastià Gasch, otorgado por la asociación para el Fomento de las Artes y el Diseño, y con el premio Time Out. Con sus creaciones ha sido premiado en numerosos certámenes coreográficos nacionales e internacionales, entre ellos los de Hannover, Copenhague, Madrid o Maspalomas.

Morau y el equipo de La Veronal exportan también su sello a otras compañías de reconocida reputación internacional, para las que crean piezas como *Carmen* (Royal Danish Ballet), *Cathedral* (Scapino Ballet Rotterdam), *Edvard* (Carte Blanche) o *Nippon-Koku* (Compañía Nacional de Danza). Sus producciones no se circunscriben sólo al mundo de la danza, sino que se abren a otros ámbitos de las artes escénicas, como demuestra la reciente puesta en escena de dos óperas: *Orfeo ed Euridice* de Glück, para Luzerner Theater, o la contemporánea *Into the Little Hill* de George Benjamin, coproducción del Teatro Real de Madrid. Con sus obras, La Veronal está presente en algunos de los festivales y teatros más relevantes del mundo, como el Théâtre National de Chaillot en París, la Biennale de Venecia, Tanz Im August en Berlín, el Romaeuropa, el SiDance de Seúl o Sadler's Wells de Londres.

LES ARTS ÉS
flamenc

LA MACANITA

26 / III / 2021

ENTRADAS

lesarts.com
96 197 59 00

**PALAU DE LES ARTS
REINA SOFÍA**

DIRECTOR GENERAL

José Monforte Albalat

DIRECTOR ARTÍSTIC

Jesús Iglesias Noriega

**ADMINISTRACIÓ
FUNDADORA**

**GENERALITAT
VALENCIANA**

**ADMINISTRACIONS
COL-LABORADORES**

AJUNTAMENT
DE VALENCIA

**PATRONAT DE LA FUNDACIÓ
PALAU DE LES ARTS REINA SOFÍA**

PRESIDENT D'HONOR

Molt Honorable Sr. Ximo Puig i Ferrer
President de la Generalitat Valenciana

PATRONS D'HONOR

Sra. Susana Lloret Segura
Sra. Trinidad Roig Alfonso
Sr. Vicente Ruiz Baixaulli

PRESIDENT

Sr. Pablo Font de Mora Sainz

VICEPRESIDENT

Honorble Sr. Vicent Marzà Ibáñez
Conseller d'Educació, Cultura i Esport

SECRETÀRIA

Il·lustíssima Sra. Raquel Tamarit Iranzo
Secretària autonòmica de Cultura i Esport

VOCALS

Il·lustíssim Sr. Francesc Gamero Lluna
Secretari autonòmic d'Hisenda

Il·lustíssim Sr. Francesc Colomer Sánchez
Secretari autonòmic de Turisme

Sra. Eva Coscollà Grau

Sotssecretària de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport

Sra. Carmen Amoraga Toledo

Directora general de Cultura i Patrimoni

Sra. Isabel Castelló García

Directora general del Sector Públic i Patrimoni

Sr. Abel Guarinos Vinyoles

Director general de l'Institut Valencià de Cultura

Sr. Ramon Roselló Ivars

Membre del Consell Valencià de Cultura

Sra. Isabel Muñoz Criado

Sr. Diego Lorente Fraguas

Sr. Rafael Juan Fernández

Sra. Mónica de Quesada Herrero

Sra. Felisa Alcántara Barbany

LA FUNDACIÓ PALAU DE
LES ARTS REINA SOFÍA
MOSTRA EL SEU AGRAÏMENT

PROTECTOR

BENEFACTORS

COL-LABORADOR

Amb el suport de:

Mecenes del Centre
de Perfeccionament
del Palau de les Arts:

Susana Lloret Segura
T. R. A.
RNB, S.L.